§ 65. Еще за туй състояніе и преобразованіята въ Турско до наше време.

Съ възцаряваньето на Султанъ Махмуда II (1808 — 1389) за Българытѣ, какъто и за другытѣ народы въ Турско настала е нова епоха. Отъ една страна преобразованіята, преговаряны ёще отъ Абдулъ-Хамитова наслѣдникъ (Селима III), почевнатъ сега да са осѫществяватъ — и Махмудъ въ своето време по-много отъ сичкытѣ си предшественницы направи за Имперіята. Махмудъ бѣше пьрвыйтъ, който проповѣда равенство предъ законытѣ и са объеви покровитель на раитѣ — Христьены, до тогызъ потъпканы и предъ властитѣ и предъ господствующыя народъ отъ своеволіята и неистовството на областнытѣ управители, повечето еничери. Сынътъ и наслѣдникътъ му Абдулъ-Меджидъ послѣдува примѣра на великыя си баща по дѣлото на преобразованіята, въ които даже го и надминѫ. Защото ёще въ началото на своето царуванье Аб.-Меджидъ (1839) издаде тъй нареченныя *Хати-Шерифъ на Гюлхане*, като объеви съ него предъ свѣта, че животътъ, имотътъ и свободата на сичкытѣ поддапны сѫ оздравены отъ законытѣ и отъ Правителството. Този Хати-Шерифъ може да са гледа като программа на управленіето, което нареждаше новыйтъ Султанъ, приготвенъ за туй отъ славныя си отецъ. Но обстоятелствата като не бѣхѫ до тамъ благопріятны за испълненіето на обѣщанытѣ въ този Хатъ правдины (отъ 1839), обѣщаніето имъ са повтори въ 1856 г. съ другый, новъ Хати-Шерифъ, нареченъ *Хати-Хумаюнъ* и, за да не останѫтъ преобразованіята неизвьршены, състави са и единъ съвѣтъ нарочно за тѣхъ, *Съвѣтътъ на Танзимата.*

Хати-Хумаюнътъ отъ 1856 год. има сичко 35 члена, и пьрвытѣ 16 са касаѣтъ именно до устава на духовното правленіе, до устроиството на нему-